

Oláh András
feljegyzések

*felrepedt ajkak
szikkadt köszönések
között
szétszóródunk
mint napfoltok
a hétköznapok
galaktikájában*

*

*feketén kondulnak
a harangok
arctalan élünk
álmok nélkül*

*

*bezárt ajtók mögött
fájdalom lakik
és hitszegés
védtelenek vagyunk*

*

*vakok lettünk
– néha egymásra
csodálkozunk*

a semmi szélén

*gyalogolunk a semmi szélén
vagyunk mindig félúton
lépésenként születünk
lépésenként meg is halunk
de megállni e gyilkos időben
a meztelen csöndben áradó sötétben*

szemekben feszülő maroknyi miért közt
nem lehet
még nem lehet - - -

csapdát állít a csönd

*halk kopogás
csapdát állít a csönd ebben
a faltól falig világban*

*arcod szétfújt rózsaszírom
szemedből kitörlődnek
a hazugságokkal
összedrótózott tegnapok
tekintetedben összeér
a magány és a félelem*

napfogyatkozás

*karodban réműlt bizsergés
a véred dadogva lüktet
szél kergeti a szemetet
szavaid kötélén függnék*

*agyad lyukas cipőjében
cikáznak képtelen képek
szuggerálnak hogy engedd ki
a behúзва tartott féket*

*hajód léket kapott – süllyed –
cápák úsznak át az égen
tekinteted fönnakad mint
hunyó nap a jegenyéken*

